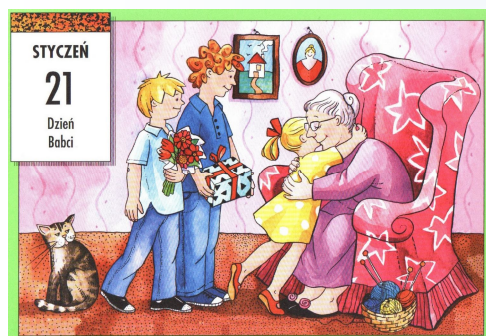

Dzień naszych Babć

Zazwyczaj w naszym życiu jest tak, że babcia zna nas bardzo dobrze, a i my często słyszeliśmy historie opowiadane przez nią. Wszyscy znamy uroki babcinych obiadków i nieskończonych dokładek. Dla naszych babć jesteśmy często najważniejszymi osobami w ich życiu i na pewno oczkami w głowach.

Święto Babci jest stosunkowo bardzo młode. W Polsce zaczęto je obchodzić od 21 stycznia 1964 roku dzięki magazynom takim jak „Kobieta i Życie”, „Ekspres Wieczorny”, „Ekspres Poznański”. Nie jesteśmy jednak bardzo zafascynowani, ponieważ w tym samym czasie święto zaczęto obchodzić także w Bułgarii i Brazylii. W Hiszpanii za to obchodzone jest ono 26 lipca

i to dopiero od 1998 roku. W Rosji zaś obchodzi się je od 2009 roku i nie ma jeszcze swojej stałej daty! W Wielkiej Brytanii święto to obchodzone jest w pierwszą niedzielę października jako święto łączone dla obojga Dziadków.

W Polsce zazwyczaj spędzamy to święto w gronie rodzinnym obdarowując naszą babcię różnego typu prezentami, na które pomysłów szukamy wiele dni przed tym dniem.

Moim zdaniem powinniśmy pamiętać o tym święcie, bo nasze babcie tyle dla nas robią i tak nas kochają. Ja nie wyobrażam sobie braku tego dnia i braku mojej ukochanej babci, ponieważ zwyczajnie ją kocham i chyba nie mogłabym bez niej żyć. Tak więc pamiętajcie! 21 stycznia dajcie coś babci, nawet własnoręcznie zrobioną laurkę lub piękną różyczkę i powiedzcie Jej jak bardzo Ją KOCHACIE!

Kinga

W tym numerze:

Młodzi Europejczycy w naszym gimnazjum.....	2
Obcowanie z Indianami.....	4
Sportowe ferie.....	5
Święto wszystkich wegetarian.....	6
M jak muzyka.....	7
W karnawałowych rytmach.....	8
Nasze prace.....	10

Europejczycy w naszej szkole

W dniach 9-13 grudnia 2013 roku w naszej szkole gościli członkowie projektu Comenius. Nasza redakcja postanowiła przeprowadzić wywiad z naszymi rówieśnikami z: Włoch, Grecji, Niemiec, Rumunii, Francji oraz Portugalii. Spytałśmy ich jak wygląda ich szkoła, jak spędzają Święta Bożego Narodzenia i jakich przedmiotów lubią się uczyć oraz jakie wrażenie odnieśli przebywając w Polsce.

What do you think about Poland?

Co myślisz o Polsce?

Myślę, że Polska jest naprawdę pięknym krajem!!!. Choć do tej pory miałam okazję podziwiać Waszą stolicę i Łódź to stwierdzam, że Polska jest nowoczesnym i uroczym krajem. Jestem zachwycona Zamkiem Królewskim w Warszawie i zgromadzonymi tam dziełami sztuki. Są wykwintne i urzekające.

What do you do in your free time?

Co robisz w swoim wolnym czasie?

Jak każdy nastolatek mamy sporo pracy domowych ! I niestety zostaje nam niedużo czasu na rozrywkę, ale w wolnym czasie lubię słuchać muzyki. Jeżdżę konno i gram w piłkę nożną.

What languages do you know?

Jakie znasz języki?

Lubię się uczyć innych języków, umiem mówić po angielsku i francusku.

Do you like your stay here with your „family”?

Czy podoba ci się pobyt u twojej „rodziny”?

Tak, cała rodzina jest dla mnie bardzo miła, nie bardzo mogę rozmawiać z moimi polskimi rodzicami, ale mój „brat” wszystko mi tłumaczy i nasz kontakt jest serdeczny. Jestem mile zaskoczony, polską gościnnością i pysznymi domowymi obiadami.

**What do you think about people in Poland?
Are they nice to you?**

Co myślisz o ludziach w Polsce? Czy są dla ciebie mili?

Tak, są bardzo przyjacielscy, zawsze mogę kogoś o coś spytać i ta osoba mi pomoże.

Is there a lot of differences between schools in Poland and schools in your country?

Czy jest dużo różnic między szkołami w twoim kraju, a tymi polskimi?

Nasza szkoła jest większa niż ta, ale nie ma większych różnic. Soboty mamy pracujące, musimy iść normalnie do szkoły, kiedy wy macie wolne, więc mamy tylko jeden dzień weekendu. Dzieci od 6 roku życia chodzą do szkoły podstawowej, następnie 13 latkowie rozpoczynają naukę w gimnazjum. Ostatni etap edukacji to szkoła średnia. Potem studia i praca.

What are your favorites subjects at school?

Jakie są twoje ulubione przedmioty w szkole?

Nie mam ulubionego przedmiotu, lubię się uczyć wszystkiego. Ale fizyka, matematyka i informatyka sprawia mi przyjemność.

Ja wolę zajęcia artystyczne, plastykę i muzykę. Rozwijanie moich zdolności w tym kierunku jest dla mnie bardzo ważne.

Moim ulubionym przedmiotem jest w-f. Najbardziej lubię grać w siatkówkę i piłkę nożną.

Nasze dzielne dziennikarki rozmawiają z Niemkami

Do you celebrate Christmas in your country?

Czy obchodzisz Boże Narodzenie w twoim kraju?

Tak, dla mnie i mojej rodziny jest to bardzo ważne święto. Zawsze spędzamy je we wspólnym gronie.

If yes, how? Jak?

N: W Niemczech dość poważnie podchodzimy do świąt. Przygotowania zaczynają się 4 tygodnie wcześniej, czyli w pierwszą niedzielę adwentu. Dekoracje domowe to wianki zrobione z gałązek jodły lub świerku, które przystrojone są fioletowymi wstążkami i czterema świeczkami. Każdej niedzieli zapalamy jedną świeczkę, gdy zapalimy wszystkie oznacza to święta.

F: U nas we Francji nie obchodzimy Wigilii. Dwudziestego Piątego grudnia zasiadamy do uroczystego obiadu w postaci nadziewanego indyka. W tym dniu bierzemy udział w mszy świętej.

R: W naszym kraju podczas Wigilii jemy potrawy z wieprzowiny. Na stole są liczne ozdoby, a w całym domu pięknie pachnie choinka. Nie zasiadamy do stołu przed pojawieniem się pierwszej gwiazdki. Po kolacji dzieci odwiedzają domy znajomych i śpiewają kolędy.

W: Święta w moim kraju wyglądają podobnie jak w Polsce. 23 i 24 to dni postu. Grzeczne dzieci zostają obdarowane prezentami, a niegrzeczne dostają węgielki. Tradycyjne potrawy wigilijne to ryby, sałatki, słodkie owoce.

P: W Portugalii w Wigilię cała rodzina zbiera się w domu przy choince w oczekiwaniu na północ. Gdy wybije 12:00 idziemy na pasterkę, a dopiero potem zasiadamy

do stołu. Przy stole zostaje jedno miejsce aby wspomnieć zmarłą osobę. Popularnymi potrawami są dorsz, nadziewany indyk, rodzynki i migdały. Prezenty przynosi Mikołaj, ale to początek podarunków. W Święto Trzech Króli otrzymujemy najczęściej upominków.

G: U nas ubieranie choinki pojawiło się niedawno, ale wszystkim przypadło do gustu. Potrawy wigilijne to m.in. słodkie; ciastka nadziewane orzechami, a następnie maczane w miodzie; pieczone jagnię, prosiak czy indyk nadziewany ryżem.

Do you want to come to Poland in the future?

Czy chcecie przyjechać do Polski w przyszłości?

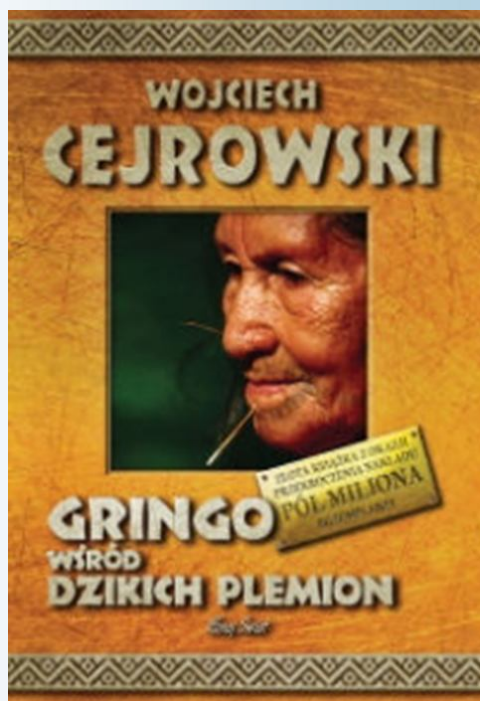
Tak, bardzo spodobał nam się ten kraj.

Dziękujemy za udzielony wywiad. Życzyny udanego pobytu w Polsce i szczęśliwego powrotu do swoich domów.

Redakcja

„Obcowanie z Indianami jest jak gra w Chińczyka – nie wolno się irytować.”

Tym razem napiszę recenzję książkę z całkiem innej półki, a właściwie z półki... naszej szkolnej biblioteki. Nie jest to książka fantastyczna, mówiąca o tajemniczych światach lub bogach, ale podróżnicza. Napisał ją Wojciech Cejrowski – znany polski dziennikarz, podróżnik, satyryk i publicysta. Wielu ludzi postrzega go jako postać kontrowersyjną. Jego powieść jest w pewnym sensie taka jak on: wyrazista. Zabiera nas w niezwykłą podróż po wielu zakątkach Ameryki Południowej i Środkowej: Meksyk, Gwatemala, Honduras, Nikaragua, Salwador, Panama, Kolumbia, Wenezuela, Gujana, Paragwaj, Brazylia... to niektóre miejsca które możemy odwiedzać razem z tą książką.

Jak wskazuje tytuł ta publikacja mówi o dzikich plemionach. Głównie wilgotnych lasów amazońskich. Podróżnik odwiedził tam ludzi odizolowanych od współczesnego świata. Słyszeli oni o naszej cywilizacji tylko z opowieści swoich pradziadków. Mówili oni o dziwnych postaciach takich jak oni, a jednak innych: które miały białą

skórę i oczy jak niebo. Więc styczność z nimi, jak powiedział autor, przypominała lądowanie UFO. Podróżnik przedstawia Indian, takimi jacy są naprawdę. Pokazuje, że dżungla to nie tylko piękno egzotycznych zwierząt. Jest to też zabójczy świat, w którym trzeba się trzymać na baczności. Nawet motyl może okazać się dla nas śmiertelnym niebezpieczeństwem i ostatnią rzeczą jaką zobaczymy. Tekst jest napisany w formie kilkunastu zebranych opowieści. Każda z nich opowiada o innym miejscu i dzieje się w innym czasie. Mówią one o wszystkim, co dotyczy Indian. Kulturze, obyczajach, zachowaniu, stylu życia ale też o ich problemach takich jak szybka chrystianizacja, która niekiedy może być ogromnym problemem. Nie tylko mieszkańcy Amazonii muszą pokonywać przeciwności, samego Wojciecha Cejrowskiego też spotykają niezwykle przeżycia za którymi często chowa się panika.

Dzięki tej książce możemy zwiedzać wiele odległych krajów oraz poznawać ich kulturę. To nie wszystko, autor dostarcza nam też wielu prawd przydatnych w dżungli. Na przykład, żeby nigdy nie wybierać się do niej bez swojego miejscowego przewodnika. Myślę, że to pozycja warta przeczytania, która może zapewnić ciekawą rozrywkę na długie, zimowe wieczory. Polecam ją wszystkim podróżnikom, a szczególnie tym, którzy interesują się Ameryką Południową.

Emilka

FERIE ZIMOWE CZAS ZACZAĆ!

Zbliżają się ferie zimowe. Nareszcie po długim okresie nauki będzie upragnione 2 tygodnie odpoczynku. W tym roku ferie datują się dość późno, bo dopiero od 17 lutego do 2 marca. Wielu z was na pewno będzie w tym czasie wyjeżdżać w góry by pojeździć na nartach, a jeszcze inni siedzieć w domu przed telewizorem czy komputerem. Według niektórych jest to po prostu strata czasu. Istnieje także aspekt materialny. Wiele ludzi nie stać na to, aby zapewnić sobie dwutygodniowy pobyt w ekskluzywnym kurorcie. Zapewne miłośnicy sportów ekstremalnych nie będą się nudzić. Wiele organizacji charytatywnych angażuje się w umożliwienie wszystkim wyjazdów na ferie, po przez urządzanie obozów czy kolonii zimowych.

Najpopularniejszymi sportami zimowymi są jazda na nartach, snowboardzie, łyżwach czy saneczkowanie. Sprzyjają temu w szczególności klimaty górskie i atrakcyjne oferty pensjonatów. Najpopularniejszymi miastami, które szczególnie angażują się w organizację ferii zimowych są Zakopane, które nazywane jest zimową stolicą Polski i Słowacja. Po obu stronach tych miast rozciągają się malownicze góry, Tatry.

Wiele atrakcji czeka turystę na szlakach Tatrzańskiego Parku Narodowego. Górski klimat sprzyja powstawaniu znakomych warunków śniegowych, które pozwalają na uprawianie narciarstwa od końca listopada do początku maja. Dzięki temu Zakopane oferuje liczne, świetnie przygotowane trasy narciarskie o zróżnicowanym stopniu trudności. Stoki na Pardałówce, Antałówce, Kosińcu, Gubałówce, Lipkach czy przy Wielkiej Krokwi to wymarzone miejsca do rozpoczęcia swojej przygody z nartami. Bardziej zaawansowanym poleca się wyciągi: na Polanie Szymoszkowej, Harendzie i Nosalu, a najlepszym narciarzom - Kasprowy Wierch.

Zabawa zabawą, ale nie możemy zapomnieć o bezpieczeństwie. Najważniejsze jest

to, aby ubierać się stosownie do pogody i panujących warunków atmosferycznych. Jeśli mówimy o wyciągach i szlakach narciarskich, to wybierajmy tylko te bezpieczne. Gdy organizujemy kuligi, pamiętajmy o nadzorze osób dorosłych, a sanki łączmy grubą, wytrzymałą liną, aby nie odczepiły się podczas jazdy. Do zabaw na śniegu, zjazdów na sankach wybieraj miejsca bezpieczne, z dala od ruchliwych ulic, skrzyżowań i ciągów komunikacyjnych. Pamiętajmy, że zimą znacznie wydłuża się droga hamowania pojazdów, więc zachowaj szczególną ostrożność będąc w pobliżu jezdni. Przed rozpoczęciem zabawy na górze pamiętajmy o tym, aby obejrzeć trasę zjazdu i usunąć z niej niebezpieczne przedmioty, takie jak kamienie czy gałęzie drzew. Nie powinniśmy wchodzić na nie zabezpieczone, zamrożone jeziora, ponieważ gdy jest kruchy lód możemy wpaść do wody.

Życzę Wszystkim udanych FERII!!!

Kludia

Święto wszystkich wegetarian

Historia—11 stycznia obchodzimy Światowy Dzień Wegetarian. Wegetarianizm jest to rodzaj praktyki, wyłączającej z diety produkty mięsne. Może być wybrany z celów ekologicznych, zdrowotnych czy moralnych. Rozwinął się w Indiach, w II tysiącleciu p.n.e. Miał wówczas charakter religijny. Jako pierwsi wegetarianizm z powodów etycznych zaczęli praktykować Pitagorejczycy.

W średniowiecznych zakonach mnisi rezygnowali z produktów zwierzęcych w ramach ascezy. Zyskał na znaczeniu pod koniec XIX wieku. Powstawały wtedy liczne stowarzyszenia wegetariańskie. Znanym weganinem był Richard Wagner. Dążył on do zaprzestania doświadczeń na zwierzętach oraz rezygnacji ze spożywania mięsa. Motywacja do przejścia na wegetarianizm leży w religiach.

Buddyzm – Wielu buddystów ma własne interpretacje na temat zasady ahinsa, czyli poszanowania wszelkiego życia. Jedni buddyści nie jedzą mięsa. Inni spożywają je, pod warunkiem, że zwierzę nie zostało zabite na ich oczach.

Islam – Wyznawcy islamu nie mogą jeść żywności zwanej haram, czyli nieczystej. Należy do nich wieprzowina, krew i padlina. Dozwolone są inne gatunki mięsa, o ile zostały zabite w specyficzny sposób.

Hinduizm – w tej religii spożycie mięsa oraz produktów pochodnych jest całkowicie zabronione i traktowane jako niemoralne.

Etyka – Weganie twierdzą, że zwierzęta powinny być lepiej traktowane i nie powinny cierpieć. Porównują je do ludzi. Z jednym wyjątkiem zwierzęta nie mają wyboru i zostaje zabrane do rzeźni. Mimo, że ma prawo do życia.

Co powinni jeść wegetarianie?

Naukowcy z USA i Wielkiej Brytanii udowodnili, że Weganie żyją dłużej oraz rzadziej zapadają na choroby układu krążenia i serca. Gdy już ktoś zdecyduje się na wegetarianizm powinien pamiętać o właściwej diecie, która dostarczy jego organizmowi

wszystkich niezbędnych składników odżywczych. Może warto więc wiedzieć, jakie składniki pokarmowe zawarte są w diecie wegetarian:

Białko – produkty sojowe, fasola, soczewica, groch, kasze, makarony, pieczywo (najlepiej razowe), orzechy i nasiona. Jeśli nie zrezygnujemy z mleka, serów i jogurtów tam również znajdziemy dużo białka oraz tłuszczów.

Żelazo - zielone warzywa liściaste, fasola, soczewica, tofu i inne wyroby sojowe, chleb pełnoziarnisty, nasiona dyni i słonecznika, orzechy, suszone owoce.

Wapń - ziarna sezamu, tofu, zielone warzywa (szpinak, brokuły), rośliny strączkowe, mleko sojowe, migdały, pomidory.

Cynk – znajdziemy go w potrawach z soczewicy, dyni, chlebie pełnoziarnistym, brązowym ryżu, ziarnach sezamu, orzechach oraz pieczarkach.

Witaminy – świeże warzywa i owoce.

Witamina B12 - produkty mleczne, jaja, pyłek pszczoły, mleczko pszczele, pieczarki, suplementy.

Witamina D - kiełki słonecznika, grzyby, produkty mleczne, zboża, margaryna roślinna.

A więc nie pozostaje nic innego, jak tylko przejść na wegetarianizm i zastosować się do restrykcyjnej lecz zdrowej diety. Do dzieła!!!

Emilka

M jak Muzyka

„Nie mam nic do ukrycia. Jestem kim jestem.”

– Adam Lambert

Na pewno każdy z was kojarzy piosenki *Whataya Want from Me*, *If I Had You* czy *Never Close Our Eyes*. Są fajne, wpadają w ucho, ale po pewnym czasie zapominamy o nich kompletnie, a także o autorach. Czasami w ogóle nie interesujemy się wykonawcą. Ja uznałam jednak, że wykonawcę trzech wyżej wymienionych utworów warto przybliżyć.

Adam Lambert urodził się w Indiana Polis w stanie Indiana. Od najmłodszych lat planował zostać kimś więcej, a świadczy o tym chociażby to, że brał aktywny udział w konkursach zarówno wokalnych jak i aktorskich. Odnosił na tym polu liczne sukcesy zbierając pozytywne komentarze, tytuły i odbierając wiele nagród. Jednak nic dziwnego skoro na scenie zadebiutował mając 10 lat!

Wreszcie postanowił wyjść naprzód i pojechał do San Francisco, aby wziąć udział w ósmej edycji *American Idol*. Zaśpiewał dwie piosenki: *Rock with You* Michaela Jackosna i *Bohemian Rhapsody* zespołu Queen, które zagwarantowały mu przejście do następnego etapu. W półfinałach zakwalifikował się do TOP 13 i dołączył do drugiej grupy, w której byli Allison Iraheta i Kris Allen. Lambert i Allen byli współflokatorami w rezydencji Idola.

Podczas występu zaśpiewał utwór Michaela Jacksona *Black or White* skutkowało to ogromem braw i aplauzem wszystkich czterech jurorów. Lambert odnosił potem jeszcze wiele sukcesów. Wiadome było, że dojdzie do finału. I tak w TOP4 zaśpiewał *Whole Lotta Led Zappelin*, był pierwszy, a to, że podniósł poprzeczkę bardzo wysoko było wiadome. Sam Simon Cowell skomentował: „To było jedno z moich ulubionych

przedsta-
wień... Nikt
teraz tego
nie poko-
na”. Adam
zdobył dru-

gie miejsce. Kris Allen, który był zwycięzcą przyznał, że to Adamowi należy się pierwsze miejsce. Być może na wynik głosowania wpłynęło to iż w trakcie programu do sieci wypłynęło jego zdjęcie, gdy całował innego mężczyznę, a sam Adam przyznał się do swojej orientacji seksualnej, twierdząc, że nie ma nic do ukrycia i jest zawsze szczery odnośnie swojego życia.

Adam zdobył wiele tytułów, nagrał wiele piosenek i dalej nagrywa. W Polsce wszyscy jesteśmy raczej zniechęceni w stosunku do gejów i mamy o nich wyrobioną złą opinię. A moim zdaniem osoby takie powinny być traktowane jak każdy. Nie powinniśmy jednak wyciągać pochopnych wniosków o Lambercie. Jest on wesoły i przyjazny o czym świadczą na przykład jego słowa. Zacytuję tu najfajniejsze : „Nie mam nic do ukrycia. Jestem kim jestem.” „Byłem dziwnym dzieckiem. Wiec wszystkie dziwne dzieciaki, pamiętajcie – dacie radę!” „W życiu chodzi o podejmowanie ryzyka i zdobywanie, tego, czego się chce.” „Nie przegrałem! Po prostu nie wygrałem. Szklanka może być w połowie pełna lub w połowie pusta.” „Czasami moje gadulstwo wpędza mnie w kłopoty... Mam za długi język!” „To, że w szkole byłem prześladowany z powodu mojego wyglądu, tylko mnie umocniło.”

KINGA

W karnawale się tańczy !

„Jest czas płaczu i czas śmiechu, czas żałoby i czas radosnego tańca” - pisano w Biblii. 22 stycznia w naszej szkole zostało zorganizowane Święto Tańca, podczas którego mogliśmy przyrzeć się bliżej różnym rodzajom tańca.

Już w starożytności doceniano taniec, był on obok muzyki wyrazem radości i wdzięczności. Jest on obecny we wszystkich kulturach, we wszystkich epokach od tysięcy lat.

Taniec może mieć formę:

1. Spektaklu: balet, musical, klasyczne tańce hinduskie.
2. Obrzędu: taniec rytualny, wojenny.
3. Rozrywki: tańce dworskie, ludowe, towarzyskie.
4. Może być nawet elementem terapii.

Jako pierwsi w tym wyjątkowym dniu wystąpili uczniowie szkoły podstawowej, którzy zaprezentowali narodowy, polski taniec – polonez. Specjalnie na te święto zjechały się do nas tancerki Szkoły Tańca Nataraja. Ubrane w tradycyjne hinduskie stroje opowiedziały nam w przystępny sposób historię religii i pojmowanie miłości w kulturze hinduskiej, która jest obecna w tańcu.

Kolejny występ przygotowali między innymi uczniowie naszego gimna-

zjum i ich partnerzy taneczni. Prezentowali nam pełne energii i ognia tańce latynoamerykańskie, a także dostojnego walca. Monika Kowalczyk, Paweł Wikieł i Wojtek Grabowski pokazali nam siebie z innej strony i pochwalili się swoimi umiejętnościami, co tu dużo mówić, niecodziennymi!

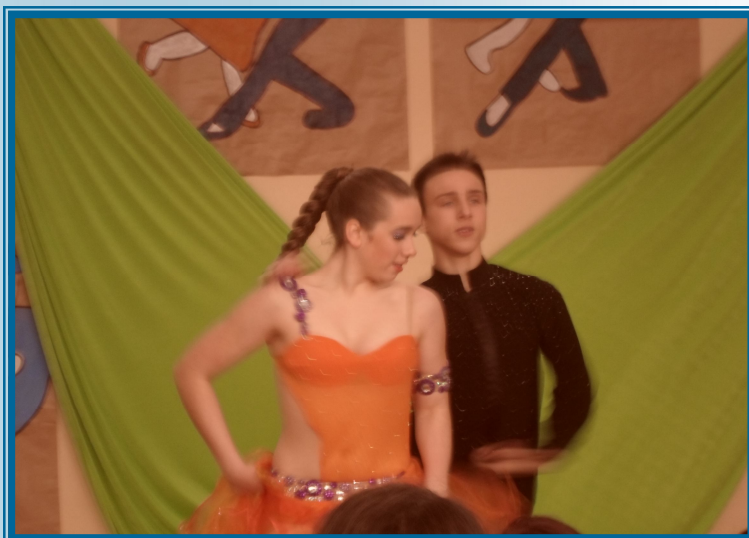
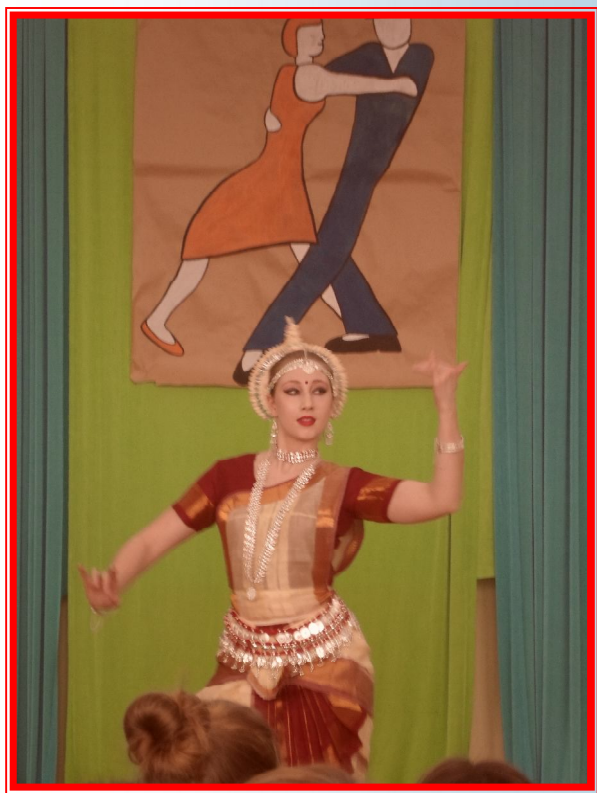
Następna grupa taneczna zaprezentowała nowoczesny hip-hop, który wywodzi się z ulic dużych miast Ameryki. Nasza koleżanka z IIb Dominika Baliszewska wraz ze swoją siostrą zaskoczyły nas kondycją fizyczną i poczuciem rytmu. Hip-hop to taniec dla osób lubiących wysiłek fizyczny w rytmie dynamicznej muzyki.

Publiczność zgromadzona na sali gimnastycznej z zachwytem obserwowała pokazy taneczne i nie żałowała braw dla artystów. Nad całością przedsięwzięcia czuwała Pani Anna Krzemień, dekoracją zajęła się Pani Marzena Gańko, a Pani Beata Horoszczaruk dopracowywała technicznie tancerzy hip-hopu.

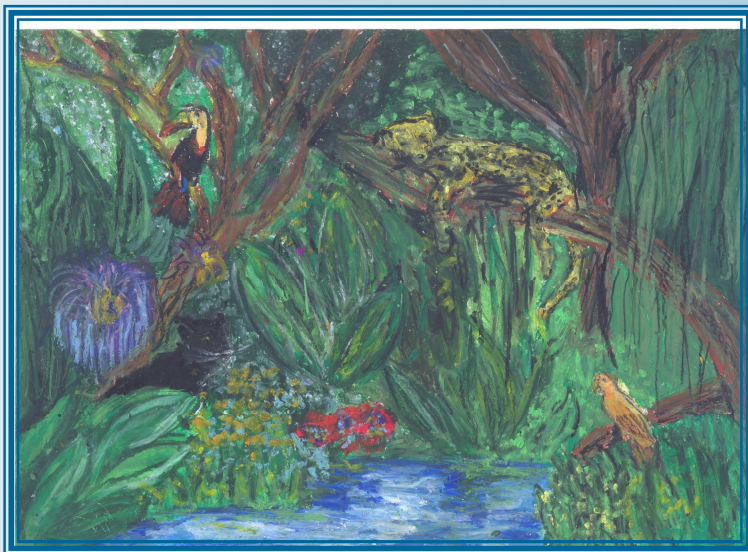
Karnawał trwa! Więc ruszajmy w tany.

Magda C.

Fotoreportaż ze Świąta Tańca

GALERIA NASZYCH PRAC, KTÓRE POWSTAJĄ POD KIERUNKIEM PANI M. GAŃKO

Pismo redagują uczniowie Gimnazjum nr 2 im. Janusza Korczaka w Sulejówku:
Aleksandra Bielińska, Kinga Borek, Magda Ciszowska, Natalia Dubiło, Bartłomiej Fiszer, Ewelina Grabarczyk,
Aleksandra Jarmułowicz, Monika Kowalczyk, Emilka Kołak, Aleksandra Luty, Klaudia Wielądek, Paulina Wiśniewska.

Pod opieką:
P. Doroty Stępień, P. Renaty Szczecińskiej